

Euroopa
Komisjon

nr 61 mai 2013

EUROOPA KALANDUS JA AKVAKULTUUR

🐟 Ühine turukorraldus.

Turu parem tundmine suurendab sissetulekut

🐟 Komisjon vaatab üle kalandustoetuste tõhususe

🐟 Kalavarud: Põhjamere heeringas

🐟 Sadam: Valletta võõrustab Euroopa merepäeva

Konverentsid ja koosolekud

**NASCO, aastakoosolek,
Drogheda (Iirimaa), 4.-7. juuni 2013**
Teave: <http://www.nasco.int>
E-post: hq@nasco.int
Tel: +44 131 228 2551

**IATTC, liikmete koosolek, La Jolla
(Ameerika Ühendriigid, California), 2.-14. juuni 2013**
Teave: <http://www.iattc.org>
E-post: info@iattc.org
Tel: +1 858 546 71 00

**NAFO, aastakoosolek, Halifax
(Kanada, Nova Scotia), 23.-27. september 2013**
Teave: <http://www.nafo.int>
E-post: info@nafo.int
Tel: +1 902 468 55 90

Euroopa institutsioonide töö ajakava

Euroopa Parlamendi kalanduskomisjon
Teave: <http://www.europarl.europa.eu>
E-post: ip-PECH@europarl.europa.eu
Tel: +32 2 284 49 09 (Brüssel, Belgia)
või +33 3 88 17 67 69 (Strasbourg, Prantsusmaa)
• 10. juuli 2013, Brüssel (Belgia)
• 5. september 2013, Brüssel (Belgia)
• 18. september 2013, Brüssel (Belgia)

Euroopa Liidu põllumajanduse ja kalanduse nõukogu
Teave: <http://www.consilium.europa.eu>
• 15. juuli 2013, Brüssel (Belgia)
• 23. september 2013, Brüssel (Belgia)
• 17.-18. oktoober 2013, Luxembourg (Luksemburg)

2 K A L E N D E R

3 J U H T K I R I

Nutikas müük: meetod kalapüügi vähendamiseks

4-7 A R T I K K E L

Ühine turukorraldus
Turu parem tundmine suurendab sissetulekut

8 U U D I S E D

Komisjon vaatab üle kalandustoetuste tõhususe

9 F O O K U S E S

Ajalooline kalavaru mitmes tähenduses

10-11 R E P O R T A A Ž

Valletta investeerib turismi
ja merega seotud puhketegevusse

12 L Ü H I U U D I S E D

Meie lugejatele

Saatke meile oma arvamused ja ettepanekud järgmisel aadressil:
European Commission – Directorate-General for Maritime Affairs and Fisheries –
Information, communication, inter-institutional relations, evaluation
and programming Unit – Rue de la Loi/Wetstraat 200 – B-1049 Brussels,
või faksi teel numbril (+32) 2 297 95 64.
Juurde kirjutage märgusõna *Euroopa kalandus ja akvakultuur*.
E-post: fisheries-magazine@ec.europa.eu

- Euroopa Komisjoni merenduse ja kalanduse voliniku Maria Damanaki veebileht
> http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/damanaki/index_en.htm
- Rakendus: Euroopa mereatlas > http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/atlas/index_et.htm
- Kalanduse valdkonna veebileht > http://ec.europa.eu/fisheries/index_et.htm
- Merenduse veebilehe aadress > http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/index_et.htm
- Uus e-uudiskiri > http://ec.europa.eu/dgs/maritimeaffairs_fisheries/index_et.htm

Euroopa kalandus ja akvakultuur on ajakiri, mida annab välja Euroopa Komisjoni merendus- ja kalandusajade peadirektoraat. Ajakiri saadetakse tasuta tellimisavalduse esitajatele (vt tellimislehte lk 12). *Euroopa kalandus ja akvakultuur* ilmub viis korda aastas ning see avaldatakse ka merendus- ja kalandusajade PD koduleheküljel (http://ec.europa.eu/fisheries/documentation/magazine/index_et.htm).

Vastutav väljaandja: Euroopa Komisjon, merendus- ja kalandusajade peadirektoraat, peadirektor.

Vastutust piirav tingimus: merendus- ja kalandusajade PD vastutab vaid väljaande avaldamise üldküsimuste eest ega ole mingil viisil heaks kiitnud või kinnitanud selles avaldatavaid seisukohti. Ajakirjas avaldatud arvamusi ei saa tõlgendada Euroopa Komisjoni merendus- ja kalandusajade PD ametliku seisukohana.

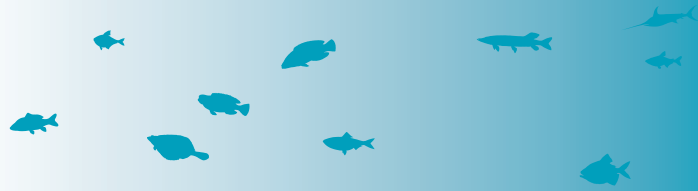
Komisjon ei vastuta väljaandes avaldatud andmete õigsuse eest.

Komisjon ega tema nimel tegutsevad isikud ei vastuta ajakirja kasutusviisi eest.

© Euroopa Liit, 2013

Väljaannet võib kopeerida vaid juhul, kui esitatakse viide allikmaterjalile.

Kaanefoto: © Lionel Flageul

Nutikas müük: meetod kalapüügi vähendamiseks

Kalandus- ja vesiviljelustoodete turgude ühises korralduses tehakse suuri muudatusi. Parlament ja nõukogu on muutnud Euroopa Komisjoni ettepanekut ja peavad hetkel läbirääkimisi, et jõuda kokkuleppeni. Ent üks on selge – sektor saab peagi kasu kahest uuenduslikust vahendist: ühelt poolt tootmis- ja turunduskavadest ning teiselt poolt Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskusest. Mõlemaid käsitletakse üksikasjalikult selle ajakirja artiklis.

2008. aasta kütusekriisi ajal sai selgeks, et üks viis, kuidas pidurdada energiakulude kasvu, on kaluritel oma püügist saadavat kasumit suurendada. Siiski oli üks takistus: kalurid on peamiselt tootjad ega huvitu väga oma tegevuse kaubanduslikust poolest. Nad kalastavad rohkem selle mõttega, mida meri neile pakub, võttes arvesse oma kvoote, mitte seda, mis ostjaid huvitab. Seetõttu peavad kalurid nõustuma saama püügi eest kehtivat tasu, sest neil ei ole õigust hindade kehtestamisel kaasa rääkida.

Selle õiguse saamiseks peavad nad arendama nn majanduslikke teadmisi. Teisisõnu, nad peavad tundma turumehhanisme ja selle teadmise põhjal lisama müüdavale kaubale väärtust, mängides nõudlusega. Ent nimetatud teadmise omandamiseks peavad kalurid ja kalakasvatavad, või vähemalt neid esindavad organisatsioonid, pääsema ligi turuandmetele, mis on küll olemas, aga on laiali paisatud ja pole alati kättesaadavad. Just selle olukorra lahendamiseks – et turg muutuks läbipaistvaks – kasutatakse Euroopa seirekeskust.

See on kindlasti läbimurre sektoris, millel on nüüd vahendid, et oma kaubanduslikku toimimist põhjalikult analüüsida. Ent vahendid on kasulikud vaid siis, kui neid kasutatakse. Seega soovib komisjon julgustada tootjate organisatsioone arendama kaubanduslikke taktikaid ja strateegiaid, kasutades muu hulgas ka seirekeskust.

Eesmärk on müüa nutikamalt: kui kalurid on ostjate nõudmiste suhtes tähelepanelikumad, saavad nad varustada tarbijaid toodetega, mida viimased soovivad, ja pakkuda soodsamat hinda. Üle 60% Euroopa Liidus tarbitavatest kalandus- ja vesiviljelustoodetest imporditakse. Seetõttu on loogiline eeldada, et turul on piisavalt tegutsemisvabadust, valmistamaks ostjatele kohalike toodete pakkumisega heameelt.

Ent eesmärk on ka kalapüüki vähendada või vähemalt seda tõhusamalt teha. Kuna kalurid saavad oma tootevaliku ostjate ootustega paremini ühildada, mõtlevad nad rohkem n-ö tellimuse täitmise peale, ilma et muretseksid kaupa, millele ei leita ostjat. Ka säästev kalastamine saab sellest ilmselget kasu.

Toimetus

Uue ühise turukorralduse eesmärk on ergutada tootjate organisatsioone arendama turustrateegiaid, tuvastama turuvõimalusi ja keskendumise rohkem lisandväärtusele kui mahule.

ARTIKEL

Ühine turukorraldus

Turu parem tundmine suurendab sissetulekut

Euroopa Komisjon tahab ühise kalanduspoliitika (ÜKP) reformiga anda tootjate organisatsioonidele õiguse võtta turupõhisem, kaubanduslikum seisukoht. Eesmärk on müüa nutikamalt, et saada kalandus- ja vesiviljelusvõimalustest rohkem tulu.

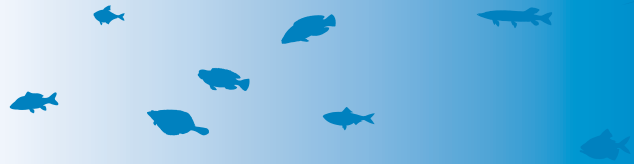
Komisjon soovib, et tootjate organisatsioonid võtaksid kasutusele rohkem turule suunatud lahenduse. Tegelikult tähendab see, et toodetakse vastavalt ostja nõudmisele või, mis on veelgi parem, prognoositakse või ergutatakse nõudlust. See on parim viis saada oma toodetel võimalikult suurt ja õiglast tulu. Nimetatud käsitlusviisi ergutamiseks võimaldab ühine turukorraldus Euroopa Liidu (EL) tootjatel kasutada uusi vahendeid.

Ühine turukorraldus on ÜKP oluline tugisammas. Alates 1970ndatest on see andnud üldise raamistiku kalandus- ja vesiviljelussektorile nii-pea, kui tooted turule tulevad – esmamüügist peale. See reguleerib

tarbijateavet (märgistamist), hinnatoetusmehhanisme, turustandardeid, valdkonna korraldamist, tootjate ja tootmisharudevaheliste organisatsioonide tunnustamise tingimusi jpm.

Võib tunduda, nagu sellel oleks ÜKP peamise eesmärgi, kalavarude säästva majandamisega väga vähe pistmist. Ent see on väärarusaam. Turundus on kalandus- ja vesiviljelussektori tõeline majanduslik ja sotsiaalne mõõde. Hinnad ja müügitingimused on tarneahela järgmise tasandi seisukohalt väga olulised.

Näiteks võivad asjakohased määrused anda nõuetele vastavatele toodetele sooduspääsu turule. Need võivad tänu arusaadavale märgistusele aidata tarbijatel keskonnahoidlikud tooted lihtsamini ära tunda. Õiged määrused aitavad tagada, et kalurid saavad oma töö eest õiglast tasu, ja tasakaalustada nende piiratud turupositsiooni, kui seistakse vastamisi ostjatega, kes on tänu sektoris toimunud ühinemistele üha sagedamini tugevama positsioonil, eriti suurte jaemüüjate seas.

Ühine turukorraldus on selle juba taganud. Ent ÜKP reformi kontekstis on komisjoni eesmärk võtta edasisi meetmeid: muuta turupoliitika vahendiks, mis aitab tootjatel nii püütud kui ka kasvatatud kala varude säästva majandamise eest vastutada ja toodangu eest preemiat saada. Säästev kalandus eeldab varude säästvat kasutamist, aga ka kalandus- ja vesiviljelusettevõtete edukust ja rannikualade kogukondade (ja maapiirkondade magevee vesiviljeluse) heaolu.

Tootjate organisatsioonide suutlikkuse suurendamine

Täpsemalt nõuab ühise turukorralduse reformi eesmärkide (vt kast) saavutamine seda, et erinevad meetmed laiendaks tootjate organisatsioonide rolli, parandaks tarbijateavet⁽¹⁾ ning arendaks tootjate võimet turul tegutseda ja hinnakujundust mõjutada. Käesolev artikkel keskendub viimasele küsimusele.

Turul tegutsemise võime toetamine on komisjoni ilmne reaktsioon varasematele puudustele: „Turukõikumisi ei ole suudetud ette näha ega juhtida. Kalandust iseloomustab muudest toiduainetööstustest enim tootmistingimuste ja juurdepääsuga seotud ebaselgus. Peale selle ei ole ELi tarnete puhul võimalik prognoosida nõutavat mahtu ja kvaliteeti. Seevastu ei suuda enamik ELi tootjaid oma tootmise kavandamise juures prognoosida turunõudlust. See toob kaasa esmamüügihindade tugeva kõikumise.”⁽²⁾

Kokkuvõtteks võib öelda, et kalurid ei saa kunagi olla kindlad, mida nad püüavad; veel vähem kindlad on nad selles, kas nende saak ostjatele sobib. Peale selle puudub neil enamasti huvi selle vastu, mis ostjaid huvitab. Selle tagajärjel pakutakse (kalurite poolt) kaupa, ilma et püütaks vastata (ostjate) nõudmistele. Kui pakkumine ei vasta enam nõudmisele, kõiguvad hinnad oluliselt.

Märgistamine: kalade valimine

Kala-, vähkide ja karpide turu reformimisel ei saa tähelepanuta jätta ka tarbijateavet. Komisjon teeb Euroopa turu omadusi arvesse võttes ettepaneku suurendada turule toodud toodete eristamist, et tarbijatel oleks võimalus teha oma valik võimalikult üheselt mõistetava ja täieliku teabe alusel. Tootenimetus, tootmismeetod (püütud või kasvatatud), püügi- või kasvatuspiirkond ja -kuupäev peavad olema täpsed, lihtsamini mõistetavad ja eelkõige olema märgitud ka valmistoodetele ja konservidele. Komisjon arvestas ka uute kalandus- ja vesiviljelustoodete jälgitavuse sätetega, tagamaks, et see teave ei ole tootjate jaoks takistus ega täiendav halduskoormus ning et tarbijad oleksid kindlad, et antud teave on täpne ja kontrollitav. Peale selle tehti ettepanek toetada seire- ja jätkumeetmete võtmist Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi (EMKF) raames ning säilitati võimalus aidata Euroopa tootjaid kõigi algatuste ja tegevustega, mis soodustavad ühest, ranget ja nõuetekohast märgistamist kohustusliku teabe täiendamiseks.

Ühise turukorralduse eesmärgid

Komisjoni ÜKP osana algatatud uus ühise turukorralduse määrus on läbimas õigusloome protsessi. See keskendub viiele eesmärgile, milleks on:

- parandada turustiimuleid, et toetada säästvaid tootmismeetodeid;
- parandada Euroopa toodete nähtavust ja meeldivust;
- aidata tootjatel parandada läbirääkimisjõudu turustusahelas;
- täiendada tootjate teadmisi turu keerukusest, et nad saaksid oma potentsiaali rohkem ära kasutada;
- lihtsustada haldusformaalsusi.

Probleem, millega peaks tegelema, on järgmine. Kalurid on turustamisel enamasti üsna passiivsed. Pärast seda, kui nad on sildunud ja oma saagi lossinud, ei saa nad selle turustamist enam kuidagi mõjutada. Nad ei vali müügi aega (sest saak tuleb kohe ära müüa) või ostjaid (välja arvatud mõni erand) ega saa ka hinnakujundust kuidagi mõjutada. Majandusteaduses nimetatakse sellist turuosalist hinnavõtjaks.

Olukord on veelgi kahjulikum, sest see võib anda tootjatele põhjuse rohkem kalastada, et kasvavaid energiakulusid tasa teha. Tänapäeva ülepüügi kontekstis ei ole selline käitumine muidugi kõige sobivam.

Eesmärk on nutikas müük

Komisjon tahab ühise turukorralduse reformi ettepanekuga alustada uut ajajärku. Sellega soovitakse, et kalurid ja kalakasvatavad saaksid osa kaubandustegevusest. Neid kutsutakse arendama oma püüki nii, et see ühilduks nõudmisega ja vastaks turuootustele paremini ning et selle eest makstaks võimalikult head hinda.

Samuti ei saa mööda asjaolust, et kalurid ja kalakasvatavad kulutavad juba praegu suure osa oma tööajast tootmisele. Seega teeb komisjon loomulikult ettepaneku edendada uute ülesannete ühist haldamist, andes selle ülesande tootjate organisatsioonidele. Need organisatsioonid vastutavad juba oma liikmete tegevuse korraldamise eest, aga peavad hakkama aktiivsemalt osalema nende toodangu turustamises.

Tootjate organisatsioonid peaksid arendama tõelisi turustrateegiaid, tuvastama turuvõimalusi ja keskenduma rohkem lisandväärtusele kui mahule. Teisisõnu, nad peavad tõhusama müügi saavutamiseks tegema kõik võimaliku, et kalurid ja kalakasvatavad oma püügikvoote ja kalakasvanduste võimsust silmas pidades rohkem teeniks.

Seega oli igati sobiv, et komisjon tegi ettepaneku vahetada sekkumispoliitika suutlikkuse suurendamist toetava poliitika vastu. See tähendab, et tühistatakse kalavarude hävitamise toetused ja kaotatakse järk-järgult (viieaastase perioodi jooksul) ladustamise toetus.

(1) Vt komisjoni ettepanekut väljaandes *Euroopa kalandus ja akvakultuur*. nr 56, juuni 2012, lk 10-11.

(2) KOM(2011) 416 „Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kalandus- ja vesiviljelustoodete turu ühise korralduse kohta”, lk 1.

Tootmise planeerimisel rõhk turustamisele

Tootmis- ja turunduskavad peaksid saama ühise turukorralduse peamisteks vahenditeks. Nende kavade aluseks olev põhimõte on sätestatud määruse ettepanekus, mis on lähimas õigusloome protsessi. Kui põhimõte vastu võetakse, täpsustatakse tootmis- ja turunduskavade sisu delegeeritud õigusaktis, mida parasjagu koostatakse.

Tootmiskavad

Tootmiskava ei ole midagi muud kui äriplaan, mida ka tuhanded ettevõtted koostavad. Selle vahendi kasutamisel kavandavad tootjate organisatsioonid ideaalselt mitmeaastases perspektiivis oma liikmete kalastushooaegu või tootmistsükleid, võttes arvesse erinevaid majandus- ja reguleerivaid tegureid.

Põhiidee on planeerida kalapüüki või -kasvatust taktikaliselt, arvestades, et nõudlus erinevate liikide järele on muutlik. Eesmärk on tulla tootega turule siis, kui nõudlus selle järele on suur, saades seega parimat hinda. Seevastu peaks vältima nende liikide püüki, mida ei soovita osta. Euroopa seirekeskus aitab tuvastada häid ja halbu perioode ning on seejuures väga väärtuslik abivahend.

Kavandamisel tuleb aluseks võtta ka regulatiivsed nõuded. Sellega kaasneb püügikvootide jaotamine kalandusettevõtete vahel, hajutatud tootmine seoses kvoodikasutusega, kalastamiseks mitte mõeldud aladega arvestamine ja mitmeaastaste kavadega piiritletud perioodid, lubatud kalapüügivahendite kindlaks määramine jne.

Turunduskavad

Turunduskavad käsitlevad sektori järgmise etapi organisatsiooni. See ei tegele taktikaga (pakkumise ühildamine muutuva nõudlusega), vaid tootjate organisatsioonide julgustamisega, et nad looksid ennetava turundusstrateegia ja arendaksid seda.

Algselt täiustavad organisatsioonid tootjate teadmisi turgudest ja turgude arenemisviisidest, mida tehakse taas väärtusliku seirekeskuse abiga. Teises etapis kavandatakse turundustegevust, et suurendada toodete väärtust hulgi müüjate, peamiste edasimüüjate ja töötajate ootuste prognoosimise ning uute turustuskanalite ja klientide (kalakauplused, restoranid ja tarbijad) määratlemise kaudu. Nendeks tegevusteks võivad olla näiteks kvaliteedikontroll või toote märgistamine, teabevahetus kalanduse kohta või kalandustava edendamine.

Eesmärk on tegutseda nõudluse alusel – potentsiaali on. Peame meeles pidama, et EL impordib kaks kolmandikku tarbimiseks vajaminevast kala- ja vesiviljelustoodangust. Seega on Euroopa kalurite ja kalakasvatajate turuosa suurendamiseks küllaldaselt ruumi. Oluline on, et igaüks leiaks endale sobiva(d) lahenduse(d), mida aitavad teha tootjate organisatsioonid.

Riigiabi

Et aidata tootjate organisatsioonidel neid kohustusi võtta, teeb komisjon ettepaneku anda rahalist abi. Tootjate organisatsioonid, mis hakkavad kõnealuseid kavasid koostama, saavad Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist toetust. Rahaline abi võib olla kuni 3% kõigi organisatsiooni liikmete käibest. Idee on võimaldada neil kasutada tootmis- ja turunduskavade koostamisel ja rakendamisel asjatundjate abi. Iga liikmesriik vastutab selle eest, et nende kavade teostatavust kontrollitaks ja rakendamist jälgitaks.

Ladustamise toetus toimib järgmiselt: kui hinnad langevad alla miinimumtaseme (mida ei määra iga-aastaselt enam nõukogu, vaid liikmesriigid), võetakse tooted ajutiselt turult ära ja hoitakse ladudes, kuni hinnad taas kerkivad. ELi finantssekkumine katab osa ladustamiskuludest, nagu külmutamine, fileerimine või muud vahendid, mida kasutatakse toodete stabiliseerimiseks, et neid saaks inimtoiduna müüki panna.

Teisest küljest on komisjon veendunud, et tootjate organisatsioonidele antud uued ülesanded väärivad rahalist ja logistilist tuge. Seetõttu tehti ettepanek anda neile kaks uut ja väga olulist vahendit: ühelt poolt tootmis- ja turunduskavad (vt kast) ning teiselt poolt Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskus, mis annab neile juurdepääsu hindu ja hinnakujundusmehhanisme käsitlevale olulisele teabele (vt kast).

EUMOFA

EU Market Observatory for Fisheries and Aquaculture Products

Vaatlemine, mõistmine ja tegutsemine

Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskuse õnnistas sisse Euroopa Komisjoni merenduse ja kalanduse volinik Maria Damanaki 2013. aasta aprillis Brüsselis toimunud mereandide messil.

Tegelikult kujutab seirekeskus endast peamiselt Euroopa Komisjoni koordineeritud ja eksperdirühma hallatud veebilehte, mis võimaldab juurdepääsu kalandus- ja vesiviljelustoodete müüki ja turundust käsitlevale teabele. Selle vahendi abil on kasutajatel võimalik analüüsida ja mõista, kuidas kujunevad enamikus Euroopa riikides hinnad tarneahela erinevates etappides – alates oksjonitest kuni kauplusteni. Nüüdseks käsitleb see teave 86 liiki, mis on 90% ELi saagist, ning ka vesiviljelustooteid ja importi.

Veebisait põhineb ulatuslikul andmebaasil, mis sisaldab peamiste oksjonite esmamüügihindu (mõnel juhul 48 tunni jooksul), hulgi- ja müügihindu, jaemüügihindu, impordimahte ja hindu jne. Kuni tänaseni olid need andmed laiali paisatud, mitteühilduvates vormingutes, erinevates keeltes ja sageli ka kättesaamatud. Nüüd on andmed ühtlustatud ja kõigi kasutajate jaoks on need kättesaadavad samast juurdepääsupunktist; teenus on tasuta ja saadaval neljas keeles (inglise, prantsuse, saksa ja hispaania).

Komisjoni eesmärk on parandada turu läbipaistvust. See tähendab, et kaluritele ja kalakasvatajatele – ehk tootjate organisatsioonidele – antakse teave, mida nad vajavad oma turundusstrateegiate arendamiseks. Kõnealune vahend aitab neil määratleda turuvõimalused, et müüa oma tooteid parima hinnaga.

Näiteks teavad tootjate organisatsioonid varasemate müügiandmete põhjal neid ajavahemikke, millal ja millistel oksjonitel saab näiteks heigi eest parimat hinda. Uurides ostjaid, mahte ja muid asjaolusid, saavad nad ka paremini aru, miks need hinnad kõiguvad, ja suudavad tänu sellele arendada strateegiad, et sellest kasu lõigata.

Kolme liiki teenused

Seirekeskus pakub nende andmete põhjal kolme liiki teenuseid.

- **Püsisteave** – seirekeskus annab teavet Euroopa turgude kohta igakuistes ja aastastes väljaannetes, mida saab kõnealuselt saidilt alla laadida. Igakuises väljaandes antakse üldine makromajanduslik ülevaade kõigest, mis võiks asjaosalistele kalandus- ja vesiviljelustoodete turuga seoses huvi pakkuda (kütteõli hind, valuutakursid, turu varustamine, import jne), ja esitatakse seirekeskuse andmebaasist saadud korrastatud andmed (jaotusahela uuringud, riigipõhised uuringud, tarbimisstatistika jne).

FIND THE LATEST DATA THAT YOU NEED:

- Weekly prices
- Monthly market trends
- Yearly structural data
- Price structure along the supply chain

USE the most recent data provided and validated by national authorities and European institutions

CHECK WEEKLY PRICES for representative fresh products and selected markets

DISCOVER YEARLY STRUCTURAL DATA offering exhaustive information on price, value, and volume

- **Eelnevalt kindlaks määratud päringud** – veebisait pakub erinevaid standardseid andmebaasi otsinguvõimalusi. Kasutajad saavad valida näiteks riigi ja kalaliigi. Peale selle saavad nad ülevaate erinevate sadamate viimase nädala hindade kohta, võrdluse eelmise nädalaga ja eelmise aasta sama nädalaga, kusjuures muutused on näidatud protsentides. Samuti saavad nad vaadata hulgi- ja müügiturgu, ELi-sisest kaubandust, impordimahte käsitlevaid andmeid jms.

- **Sihotstarbelised küsitlused** – kasutajad saavad valida ja kasutada neile huvi pakkuvaid andmeid veidi keerulisema kasutajaliidese kaudu. See võimaldab kõiksuguseid otsingukombinatsioone.

Kuigi professionaalsed organisatsioonid on seirekeskuse peamised kasutajad, võib sealne teave huvi pakkuda ka teadlastele, kalandus-ökonoomistidele, ajakirjanikele ja kõigile riiklikele haldusorganitele. Viimastel on võimalik kiirelt uurida hindade äkklanguse põhjuseid, kontrollides näiteks, kas tegemist on korduva nähtuse või ülesehitusliku probleemiga, või analüüsida ja hinnata täpselt kalastusvõimaluste muutuste mõju.

Seirekeskus teeb rohkemat, kui seda on andmete kättesaadavuse võimaldamine – asutuse eesmärk on algatada ka turu- ja juhtumiuuringuid. Turu läbipaistvuse parandamine hõlmab ka teabe levitamist ja teatud nähtustele suurema tähelepanu pööramist.

Euroopa kalandus- ja vesiviljelustoodete turu seirekeskus:
<http://www.ec.europa.eu/fisheries/market-observatory>

Komisjon vaatab üle kalandustoetuste tõhususe

Kas ELi toetused kalandussektorile on oma eesmärgid saavutanud? Euroopa Komisjon vastab sellele küsimusele Euroopa Kalandusfondi (EKF) rakendamise viiendas aastaaruandes.

Euroopa Kalandusfond (EKF) on ühise kalanduspoliitika (ÜKP) rahastamisvahend. See jõustus 2007. aastal ja selle programmitöö periood jõuab käesoleval aastal lõpule. EKF asendatakse Euroopa Merendus- ja Kalandusfondiga (EMKF), mille reguleerimiseeskirjade üle peavad Euroopa Parlament ja liikmesriigid praegu läbirääkimisi.

EKFi eesmärk (sarnaselt EMKFile) on toetada projekte, mis aitavad juhtida kalandussektori ÜKP sihtmärkide ehk säästva kalanduse suunas, et:

- saada heas seisukorras ja tootlikke kalavarusid, avaldades võimalikult vähest mõju keskkonnale;
- panustada ettevõtete majanduslikule elujõulisusele ja;
- tagada kalastuskogukondade heaolu.

Seetõttu on ülioluline kindlaks teha, et alates 2007. aastast antud toetus on nende eemärkide saavutamisele tõepoolest kaasa aidanud. Sellele küsimusele otsib komisjon vastust oma aruandes, milles vaadatakse üle kõige olulisemad kululiigid seoses EKFi nelja prioriteetse valdkonnaga.

Aruande tulemused keskenduvad tähtsaimatele meetmetele, mida on EKFi nelja prioriteetse valdkonna raames võetud, sealhulgas laevastiku kohandamine (1. valdkond), vesiviljelus, töötlemine ja turustamine ning püük siseveekogudel (2. valdkond), ühist huvi pakkuvad meetmed (3. valdkond) ja kalapüügipiirkondade jätkusuutlik areng (4. valdkond).

Vanametalliks lammutamine, vesiviljelus, töötlemine ja energia

Vanametalliks lammutamise toetused moodustasid EKFi 1. valdkonna maksetest 56% (viimaste saadaolevate andmete kohaselt 202 miljonit eurot). Vanametalliks lammutamise eesmärk on vähendada kala-laevade arvu, et kohandada kalapüügi võimsust olemasolevatele ressurssidele. Seega peaks see keskenduma laevadele, mis avaldavad halvas seisus olevatele kalavarudele suurt survet. Ent teadaolevate andmete kohaselt saavad lammutamisest sageli kasu hoopis majandusraskustes olevad laevad, mitte need, mis kalavarusid kõige rohkem mõjutavad. Seda tõestab ka asjaolu, et üle poole kõigist ELi laevastikuregistrisse kantud laevadest ei saanud rahalist abi. Komisjon korraldas uuringu, mille eesmärk on analüüsida vanametalliks lammutamise tõhusust, tulemuslikkust ja proportsionaalsust Kalanduse Arendusrahastus (FIFG) ja EKFi. Tulemusi oodatakse 2013. aasta sügiseks.

Vesiviljelus ja töötlev tööstus saavad 2. valdkonda kuuluvatest EKFi vahenditest suurima osa (ligikaudu 300 miljonit eurot). Analüüsi kohaselt ei ole kõige rohkem tootvate riikide kogutoodang tootlikkuse suurendamisele suunatud investeeringutest hoolimata tingimata kasvanud. Mis puutub töökohtadesse, siis töötlevas tööstuses, mis annab tööd rohkem kui 140 000 inimesele, on täheldatud 3% kasvu, samas kui vesiviljeluse sektoris on kasv olnud piiratud.

Analüüsiti ka nende meetodite tõhusust, mida kasutatakse kalandussektoris energiatõhususe edendamiseks. Lisaks kütusetootustele on EKFi projektid toetanud kalapüügivahendite muutmist ja kütusekulu vähendavate laevade ja varustuse arendamist. Kuigi toetused on panustanud kallineva kütusehinna probleemi lahendamisse, on kalurid leidnud ka teisi viise, kuidas vähem kütust tarbida, nimelt kiiruste vähendamise ja otstarbekamate liikumistrajektoore kasutamise kaudu. On näha, et need meetodid toimivad: laevakütuse hinnad kerkisid 2010. aastal võrreldes 2009. aastaga 37,5%, aga ELi kalalaevastiku energiakulutused suurenesid samal perioodil ainult 11%.

Esialsed tulemused näitavad, et kalapüügipiirkondade jätkusuutlikku arengut (4. valdkond) edendavad projektid hakkavad aeglase stardi järel lõpuks vilja kandma. 2011. aastal valiti kalapüügipiirkondade seast välja 1 000 lisaprojekti, mis keskenduvad kohaliku majanduse mitmekesistamisele ja kalandustoodetele lisaväärtuse andmisele. 2012. aastal suurenes nende arv veelgi tänu sellele, et kalanduse kohalikud tegevusrühmad toetasid kohalikke abisaajaid nende projektide arendamisel ja rakendamisel.

Nimetatud tulemused on aluseks paljudele ettepanekutele, mille komisjon on EMKFi seadusandliku ettepaneku raames teinud. Majanduskriisi ja ÜKP jätkusuutlikkuse sihtmärkide kontekstis on EMKFi eesmärk õppida tehtud vigadest ja suunata riiklikud toetused sinna, kus nad on kõige tõhusamad ja tulemuslikumad.

Ajalooline kalavaru mitmes tähenduses

Heeringat püüti Põhjamerest kaubanduslikul eesmärgil juba keskajal. Selle jätkusuutlikkus sattus viimase viiekümne aasta jooksul kaks korda hädaohtu. Ent 1997. aastal Norras algatatud esimese Euroopa vete kaitsmise mitmeaastase tegevuskava tulemusena on heeringavarud taas optimaalse tootlikkuse juures.

Mitmeaastased tegevuskavad on ajahambale vastu pidanud: enamik neist, mida on rakendatud Euroopa vetes alates 1997. aastast, on häid tulemusi andnud. Seepärast tegi Euroopa Komisjon ühise kalanduspoliitika reformi raames ettepaneku võtta need kasutusele kõigis Euroopa kalapüügipiirkondades. Seda silmas pidades heidab ajakiri *Euroopa kalandus ja akvakultuur* pilgu nendest kavadest vanimale – Põhjmere heeringavarude tegevuskavale.

Seda kalavaru püüavad pelaagilistest traalidest ja seineritest koosnevad suured laevastikud. Kala on peamiselt Šotimaa, Hollandi, Taani ja Norra edukas töötlevas tööstuses toormaterjaliks. Heeringat süüakse harva värskena ja olenevalt riigist serveeritakse seda erinevalt, kas suitsutatuna, marineeritud fileena või soolatuna. Kilu tööstuslik püük sisaldab kohati ka noore heeringa kaaspüüki.

Need intensiivsed kalapüügilaevad põhjustasid 1970ndatel heeringavarude kriisi Euroopa vetes. 1960ndatel alanud biomassi kiirest vähenemisest hoolimata jätkus jõuline kalastamine kuni 1970ndate keskpaigani. Et heeringad elavad väga suurtes parvedes, ei muuda biomassi vähenemine heeringaparvede leidmist tingimata keerulisemaks, nagu parvedes mittelelavate liikide puhul. Kalastamine jätkus seega vanaviisi. 1976. aastal olid varud hävimisohus: kalurid töid kaldale ainult 175 000 tonni kala (10 aastat varem püüti miljon tonni). Püügipiirkond suleti 1977. aastal. Hiljem tegevus taastus järk-järgult ja püügikogused suurenesid 1980ndate keskel 700 000 tonnini.

Esimene Euroopa mitmeaastane tegevuskava

1996. aastal olid varud taas hävimisohus. Kalastamise intensiivsus oli vähenenud biomassist hoolimata samal tasemel. Aasta jooksul vähendati kvote. Ühiste kalavarudega Euroopa Liit ja Norra otsustasid koostada esimese Euroopa kalanduse mitmeaastase tegevuskava.

See jõustus 1997. aastal; kava vaadati üle ja seda uuendati 2004. aastal. Tegevuskava põhineb iga maksimaalset jätkusuutlikku saagikut tagava püügipiirkonna kalastussuremuse määral. Stabiilse kasutuse tagamiseks ei tohi lubatud kogupüük aastate arvestuses muutuda rohkem kui 15%. Tänu tegevuskavale suurenesid kalavarud vaid mõne aastaga taas üle ennetusliku taseme ja taastati säästva kalanduse põhimõtted. Teatud püügipiirkondadele, kes neid järgisid, anti säästva kalanduse märk.

Mitmeaastased tegevuskavad on ajahambale vastu pidanud: enamik neist, mida on rakendatud Euroopa vetes alates 1997. aastast (nagu Põhjmere heeringa tegevuskava), on andnud häid tulemusi.

Ent mündil on ka teine külg. 15% nõue ennetab seda, et lubatud kogupüügi kasv toimub samal määral kui varude suurenemine. Selle tulemusena püütakse praegu kala kõvasti vähem, kui maksimaalne jätkusuutlik saagikus seda lubab. Euroopa Liit ja Norra kaaluvad seetõttu 15% nõude kohandamist. Enne otsuse tegemist ootavad nad teadusringkondade arvamust, mille saamiseks esitati hiljuti soov Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) kaudu. Selle seisukoha põhjal koostavad partnerid uue kava, mis peaks jõustuma 2014. aastal.

Kalandusettevõtjad peavad siiski olukorral silma peal hoidma, sest muutused varude seisus tulenevad nii kalastustegevusest kui ka muudest looduses toimuvatest protsessidest. Varude uuenemine on pikka aega väga kehvalt toimunud: alates 2001. aastast on ellujäänud noorte heeringate arv tavalult väike. Varude kehva uuenemise põhjuseid ei ole suudetud seni tuvastada, aga need võivad olla seotud merekeskkonna muutustega. Kava koostamisel ja iga-aastaste kvootide määramise kriteeriumide kehtestamisel tuleb kindlasti arvestada ka selliste sündmuste toimumise võimalikkusega, et tagada Põhjmere heeringavarude jätkusuutlikkus.

Valletta investeerib turismi ja merega seotud puhketegevusse

Malta pealinna Valletta ajaloolised kaid võõrustavad tänava Euroopa merepäeva. Selle aasta sündmus on pühendatud ranniku- ja mereturismile. See teema sobib suurepäraselt Malta pealinnale, mille sadamat arendatakse turismi ja merega seotud puhketegevuseks.

Kui Hospitaliitide Ordu rüütlid 16. sajandi alguses Malta üle võimu haarasid, olid sadamad ainukesed kasulikud asjad, mida nad selles Vahemere eksinud põuaste saarte rägastikus nägid. Kui vaadata saarestikku kaardilt, siis tundub, nagu oleks loodus ise selle saatuse säärasel kujundanud: siin on looduslikud sadamad ja palju kauneid lahti, mis ulatuvad sügavale sisemaale, olles kaitstud lainete, tuule ja avamerelt tulevate vaenlaste eest.

Valletta on mere ja sõjategevuse pärand. Rüütlid, kes tahtsid end ja oma laevastikku Osmanite riigi haardest eemale hoida, asutasid Malta kaht peasadamat, lõunapoolset Grand Harbourit ja põhjapoolset Marsamxetti, eraldavale poolsaarele uue kindlustatud linna.

Et linna ehitamist alustati nullist, koosneb see hoonete, kaide, ladude, kindluste ja seinte labürindist, millest suurem osa pärineb 16. ja 17. sajandist. Ookerkollane värv ja ühtne stiil muudab linna kauniks, olles ühtlasi askeetlik ja suurejooneline. Kui lisame sellele veel sooja vahemerelise kliima ning põneva kunstipärandi, on selge, miks Valletta on niivõrd populaarne turismiatraktsioon. Just sellesse väärtusesse on otsustanud maltalased oma pealinna sadama arendamise kaudu investeerida.

Viiskümmend aastat tagasi oli Grand Harbour veel Malta põhisadam. Seda kasutati rohkem sõja- kui kaubasadamana, sest see asub ju Lääne-Euroopat ja Lähis-Ida ühendaval mereteel – keset Vahemerd. Kui Ühendkuningriik 1800. aastal saare enda kontrolli alla võttis, sai sadam peamiseks peatuspaigaks teel Indiasse. Seda teekonda hakati pärast Suessi kanali valmimist 1869. aastal läbima ainult merd mööda. Koloniaalajastu lõpus, 1964. aastal, sai Malta iseseisvaks riigiks.

Turism ja merega seotud puhketegevus

Pärast Teist maailmasõda muutus Malta sadama välisilme. Selle sõjaline tähtsus vähenes ja Grand Harbouri paigutus ei olnud moodsa merelaevastiku kodusadama jaoks sobiv. 1980. aastatel võeti kasutusele uus kaubasadam saare lõunaosas Marsaxlokkis. See sügavam ja parema juurdepääsuga sadam sai Malta energiasõlmeks ja oluliseks Vahemere konteinerveo keskuseks. Grand Harbouris vähenes kaubandustegevus, nii et alles jäid mõned hulgikaubakaid (ehitusmaterjalide ja vilja jaoks) ja kolm hooldustööde dokki. Ülejäänud infrastruktuur jäi kasutuseta.

„Umbes kümme aastat tagasi ei oleks inimesed sellesse kanti kunagi jalutama tulnud,“ selgitab Valletta ristluslaevade sadama tegevjuht John Portelli sadama põhjapoolsele osale viidates. „Laohooned olid osaliselt kokku kukkunud, kaid kasutati sõiduteena ja see oli merest müüriiga eraldatud. Siin ei olnud mitte midagi meeldivat.“

Sadama käitajad jõudsid kiiresti järeldusele, et kahe Valletta sadama tulevik hakkab sõltuma turismist ja merega seotud puhketegevusest, sest sinna saabuvad külalised näevad esimesena just seda. Hetkel on Grand Harbourist lõuna pool veel kraanasid ja kaubalaevu näha, aga turistide tähelepanu köidavad kohe igas suuruses jahid ja purjekad ning piirkonnas tiirutavad turistilaevad. Peale selle kütkestavad neid ka linnamüüride lähedusse ankurdatud hiigelsuured ristluslaevad ja maale saabuvate turistide vood.

Ettevõtmist alustati 1980ndatel, kui Marsamxetti rajati esimene sadam, ja jätkati 1990ndate alguses ristluslaevade sadama ehitusega. Kõigest mõne aasta pärast oli sadam juba üle koormatud ja Vallettat külastas üha rohkem ristluslaevu. Seepärast tuli kaaluda uue taristu rajamist – just siis tehtigi strateegiline otsus.

„1990ndate lõpus otsustas valitsus, et sadamat juhtivast käitajast peaks saama reguleeriv asutus,“ selgitas Malta transpordikorralduse eest vastutava valitsusorgani Transport-Malta taristu vanemjuht Chirstopher Farrugia. „Otsustati, et sadam tuleks erastada. Alustati ristluslaevade sadamast, millele anti 2001. aastal 65 aastaks kontsessioon.“

Valletta ristluslaevade sadama kontsessioon ei piirdu ainult sadamaga. See hõlmab ligikaudu viie hektari suurust maa-ala koos 17. sajandist pärit laohoonetega, mida käitaja renoveerib ja arendab. Tulemuseks on mitmeid rahvusvahelisi auhindu võitnud linnaarenduse piirkond, mida tuntakse nime all Valletta Waterfront. 300-meetrine promenaad on mitmekesine: siin on sadamasillad, poed, baarid, restoranid ja muljetavaldav valik turistidele mõeldud ettevõtteid ja teenuseid, nagu pangad, turismiinfokeskus, apteegid ja telekommunikatsiooniteenuste pakkujad. Renoveerimise käigus on säilitatud ajalooline barokkarhitektuur.

2013. aasta Euroopa merepäev on pühendatud mere- ja rannikuturismile. See teema sobib suurepäraselt Malta pealinnale, mille sadamat arendatakse turismiks ja merega seotud puhketegevuseks.

Sadama taasavastamine Vallettas

„Renoveerimine andis tõuke kogu linna ja sadamapiirkonna uuendamisele,” räägib John Portelli uhkelt. „Taastamistööd said alguse just selles sadama osas.”

Ülejäänud Grand Harbour on selle tegevusega tööpoolest kaasa läinud, et anda olemasolevatele kohtadele uued kasutusviisid, mida soodustavad teiste sadama kontsessiooni saajate algatused. Birgu linna jõesuudmesse ehitatakse uus jahisadam, millega taaslustatakse hooletusse jäetud piirkond, kus paikneb siiski ka esmaklassilisi huviväärsusi, nagu St. Angelo kindlus ja riiklik meremuuseum. 2006. aastal võeti kaubaterminal erinevatel eesmärkidel uuesti kasutusse, et toetada ristluslaevade sadamat kõrghooajal. Ka Lascaris ja Islas kujundatakse kaisid ümber, et suurendada laevade maabumiskohtade arvu. Tulevikus taastatakse ja uuendatakse ka ala, kus praegu asub elektrijaam, mille kasulik tööiga on peagi lõppemas. Marsamxett osaleb samuti selles arendusprojekti, keskendudes vaba aja veetmise võimalustele ja reisijateveole.

Samal ajal investeerib Transport-Malta Euroopa Liidu osalise toetusega taristutesse. Valitsusasutus tahab aidata linna üles putitada ning selle juures aitab palju kaasa ka 2018. aasta Euroopa kultuuripealinna tiitel. Taastatakse ajalooline infrastruktuur, sealhulgas majakas ja laine-murdja, sadama ja linna vahelist ühendust parandatakse teeremondi, ekskursioonibusside (*hop-on/hop-off*) kasutuselevõtu ja lifti paigaldamisega, mis loob sadama ja kõrgemal asuva linna vahele otseühenduse. Viimane uuendus on kahe praamiliini käikulaskmine – nüüd on jalakäijatel võimalik ületada Grand Harbouri ja Marsamxetti sadamate vahelisi veeteid.

Need investeeringud on andnud Malta sadamate arengule uue tõuke ja mõjutanud ka riigi majanduslikku olukorda. Ajavahemikul 2001-2012 kasvas Maltat külastanud turistide arv 175 000-lt 608 786 inimeseni.

Valletta võõrustab 2013. aasta Euroopa merepäeva

2013. aasta Euroopa merepäeva konverents koosneb erinevatest üritustest, õpikodadest ja sessioonidest, mis keskenduvad sel aastal rannikualade arendamisele ja säästvale mereturismile üldisema meremajanduse kasvu kontekstis. Konverentsil arutatakse, kuidas saaks säästva turismi, ühenduvuse ja rannikualade majandamise kaudu majandusarenduse kasvu edendamisele kaasa aidata. Erilise tähelepanu all on Vahemere piirkond ja selle merendusala suhted naaberriikidega. Konverents toimub 21. ja 22. mail 2013 Vahemere Konverentsikeskuses Vallettas.

Lisateavet saab aadressilt
http://ec.europa.eu/maritimeaffairs/maritimeday/index_en.htm

Need turistid söövad restoranides, külastavad muuseume ja turismiobjekte ning käivad ekskursioonidel. Värskeima statistika kohaselt on turismi hoogustumine andnud otsese panuse 2000 uue töökoha loomisesse (peamiselt pealinnas).

Nüüd on uueks proovikiviks veenda turiste jääma kauemaks kui ainult üheks päevaks. Selle eesmärgi saavutamiseks hakkab Valletta ristluslaevade sadam reklaamima peatuspaigana Gozot – saarestiku teist suurimat saart – ning Transport-Malta püüab muuta pealinnast eemal asuvate piirkondade ja teiste turismiobjektide külastamise lihtsamaks.

CITES: haide kaitse suurendamine

Igal aastal kaubeldakse miljonite haiisenditega, enamasti nende uimede pärast. Haid, keda kaitsevad ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) otsused, on väga haruldased ja nende arv on viimastel aastatel kõigis ookeanides murettekitavalt vähenenud.

14. märtsil 2013 karmistati seitsme hai- ja railiigiga kauplemise eeskirju rahvusvahelisel tasandil – sellekohase otsuse võtsid vastu ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni (CITES) osalised Bangkokis Tais. Meetmed käsitlevad 178 konventsiooniosalist, sealhulgas Euroopa Liidu liikmesriike. See tulemus oli ELile ja teistele kõnealuste meetmete pooldajatele, sealhulgas Ameerika Ühendriikidele ja mitmele Ladina-Ameerika riigile, suureks edusammuks, sest kolme aasta tagused katsed seda saavutada ebaõnnestusid. Tulemused, mis täiendavad piirkondlike kalandusorganisatsioonide vastu võetud meetmeid, rõhutavad konventsiooni olulisust meres elivate liikide jaoks.

Konventsiooni eesmärk on tagada, et loomade ja taimede rahvusvaheline kaubandus ei seaks ohtu liikide ellujäämist. Tuhanded ohustatud looma- ja taimeliigid on nüüd CITESi konventsiooni lisades ära toodud. Need on jaotatud kolme rühma: ohustatud liigid, mida ei tohi importida ega eksportida, välja arvatud näiteks teaduslikel eesmärkidel (I lisa); ohustatud liigid, mille kohta kehtivad rahvusvahelised kaubanduspiirangud, aga millele võidakse ekspordiluba anda (II lisa), ja kohalikud ohustatud liigid, mille ekspordi reguleerivad kohalikud määrused, mida importivad riigid peavad järgima (III lisa).

Bangkokis toimunud kohtumisel määrati teise lisa nimekirja väheneva arvukuse tõttu kuus hai- ja railiiki: pikkuim-hallhai, indopatsi varashai, harilik varashai, hiid-varashai, sarvikrai ja harilik heeringhai. Euroopa Liit tegi ettepaneku lisada nimekirja harilik heeringhai. Väikehammas saagrai paigutati teisest lisast ümber esimesse lisasse.

See piirang hõlmab ulatuslikumaid meetmeid, mille eesmärk on kaitsta kõige ohustatumaid hailiike, püüdes reguleerida just haide uimedega kauplemist, mis on seoses elatustaseme tõusuga Aasias eriti levinud. Piirkondlikud kalandusorganisatsioonid, eriti tuuniliikide organisatsioonid, võtavad teatud hailiikide kaitseks meetmeid. Viimastel aastatel on näiteks Rahvusvaheline Atlandi Tuunikala Kaitse Komisjon keelustanud suursilm-rebashai (2009), pikkuim-hallhai ja varashai (2010) ning ka siidhallhai (2011) püügi.

Pärast komisjoni vastavasisulist ettepanekut peaks Euroopa Liit peagi keelustama nn uimepüügi, mille käigus lõigatakse laeva pardal haidelt uimed küljest ja visatakse ilma uimedeta haikered merre tagasi. Kõik ELi vetes kalastavad laevad ja välisvetes kalastavad Euroopa Liidu laevad peavad edaspidi lossima haid nii, et neil on uimed küljes.

Tellimiskupong

Saatke see kupong postiga alljärgneval aadressil:

Commission européenne
DG Affaires maritimes et pêche
 Unité «Information, communication, relations inter-institutionnelles, évaluation et planification»
 Rue de la Loi, 200
 B-1049 Bruxelles

või faksi teel numbril (+ 32) 2 297 95 64

E-post: fisheries-magazine@ec.europa.eu

Soovin saada tasuta ajakirja *Euroopa kalandus ja akvakultuur* (5 numbrit aastas) järgmises keeles:

BG	ES	CS	DA	DE	ET	EL	EN	FR	GA	IT	LV
LT	HU	MT	NL	PL	PT	RO	SK	SL	FI	SV	

Eksemplaride arv:

Perekonnanimi: Eesnimi:

Asutus/ametikoht:

Tänav: Nr.: Postkast:

Postiindeks: Linn: Riik:

Tel: Faks:

Väljaannete talitus

Ma soovin olla kursis Euroopa Komisjoni tegevusega ühise kalanduspoliitika ja lõimitud merenduspoliitika valdkonnas.

E-post:

Ma võtan teadmiseks, et komisjon kohustub mitte avaldama minu andmeid kolmandatele isikutele ning mitte kasutama neid andmeid eesmärkidel, mis ei ole seotud nende kogumisega või mis on seotud otsese või kaudse reklaamiga. Mul on õigus mis tahes hetkel nõuda, et minuga ei võetaks rohkem ühendust.